

Een gloeiende steenkool blijft alleen gloeien als het door andere gloeiende steenkolen omringd wordt. Evenzo blijft een christen alleen groeien en functioneren als hij omringd wordt door andere gelovigen. Een gelovige heeft andere gelovigen nodig om te groeien en te dienen. De Christelijke Gemeenschap wordt in de Bijbel 'de Gemeente of de Kerk' genoemd.

### A. HET WOORD 'EKKLESIA' BETEKENT DE CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP (GEMEENTE).

Het woord 'kerk' in het Nederlands werd afgeleid van het Griekse woord 'kuriakon doma' en betekent 'het huis van de Heer'. Het woord voor 'gemeente (kerk)' in de oorspronkelijke taal van de Bijbel (Grieks) is 'ekklesia'. Het woord 'ekklesia' heeft in de Bijbel verschillende betekenissen. 'Ekklesia' betekent 'een samenscholing, samenkomst of bijeenkomst' van Israëlieten (Handelingen 7:38) of van Efeziërs (Handelingen 19:32,39,41). En 'ekklesia' betekent 'de gemeente' of 'de kerk' van christenen. De context van het woord bepaald welk aspect van de gemeente (kerk) bedoeld wordt.

a. 'Ekklesia' betekent 'een samenkomst of bijeenkomst' van de christenen (1 Korintiërs 11:18; 14:19; 3 Johannes 6).

b. 'Ekklesia' betekent 'the gemeente of congregatie' – de totaliteit van christenen in één plaats.

B.v. De gemeente in het enkelvoud (Matteüs 18:17); de gemeente in het enkelvoud in specifieke plaatsen (Handelingen 8:1); de gemeenten in het meervoud (Handelingen 15:41); de gemeenten in het meervoud in specifieke plaatsen (Galaten 1:22).

c. 'Ekklesia' betekent 'de huisgemeente' – de christenen die bijeenkomen in een huis (Romeinen 16:5).

d. 'Ekklesia' betekent 'de universele of wereldwijde Gemeente (Kerk)', waaraan alle christenen in de wereld behoren.

De éne algemene Christelijke Kerk van de apostolische geloofsbelijdenis (Matteüs 16:18).

### B. DE AARD VAN DE CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP (GEMEENTE OF KERK).

De apostels van Christus gebruiken verschillende illustraties om het volk van God in het Nieuwe Testament te beschrijven. Zij illustreren de aard van de christelijke gemeenschap, dat natuurlijk invloed heeft op de functies en vorm van de christelijke gemeenschap.

#### 1. De eerste illustratie van de Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk).

*De Christelijke Gemeenschap is niet een gebouw van stenen, maar een groep mensen.*

Het is 'een geestelijk huis' (1 Petrus 2:4), 'een heilige tempel in de Here' (Efeziërs 2:21), 'een woonstede Gods in de Geest' (Efeziërs 2:22). Het is nooit een materiële gebouw (kerkgebouw of tempel, cf. Handelingen 17:24-25), waar christenen bijeenkomen. Het is altijd een groep levende mensen in wiens harten Christus leeft. Daarom wordt de Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk) als geheel een geestelijke huis of een heilige tempel en elke gelovige een levende steen genoemd. Het geestelijke fundament van de Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk) bestaat uit de apostelen van Christus, de apostel Paulus en de nieuwtestamentische profeten gedurende de eerste eeuw (Efeziërs 2:19-20). De apostelen waren de historische ooggetuigen en oorgetuigen van Christus. Bijgestaan door de nieuwtestamentische profeten (cf. Handelingen 15:32,22), verkondigden de apostelen het evangelie, maakten de nieuwe gelovigen tot discipelen (volgelingen en leerlingen van Christus met specifieke kenmerken) en plantten overal plaatselijke christelijke gemeenschappen (gemeenten of kerken).

#### 2. De tweede illustratie van de Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk).

*De Christelijke Gemeenschap is niet een bedrijf, maar een familie of huishouding.*

Het is 'het huis van God' (1 Timoteüs 3:14-15), bedoeld als 'de huisgenoten van God' (Efeziërs 2:19) of 'de familie van God in de hemel en op de aarde' (Efeziërs 3:15; cf. Hebrëeën 12:23). Mensen sluiten aan bij een bedrijf d.m.v. een contract, dat bepaalde vereiste kwalificaties, voorgeschreven taken en een specifieke vergoeding insluit. Maar mensen kunnen alleen een lidmaat van de christelijke familie worden door Gods genade en wedergeboorte door de heilige Geest (Johannes 1:12-13; 3:3-8). In een bedrijf relateert de werkgever tot zijn werknemers als baas of directeur en de werknemers tot elkaar als collega's. Maar in de Christelijke Gemeenschap relateert God tot de leden van zijn huishouding of familie als een vader tot zijn kinderen en de leden relateren tot elkaar als broeders en zusters (cf. 1 Timoteüs 5:1-2). In een bedrijf zijn de belangrijkste waarden dingen doen en dingen produceren. Maar in de Christelijke Gemeenschap zijn de belangrijkste waarden iemand te zijn en lief te hebben in relaties.

#### 3. De derde illustratie van de Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk).

*De Christelijke Gemeenschap is niet slechts een organisatie, maar een organisme.*

Het is 'het Lichaam van Christus' (1 Korintiërs 12:12-13; Efeziërs 1:23). Het fungeert niet alleen als een organisatie of instelling (kerkgenootschap), maar als een organisme.

Een organisme is een georganiseerd lichaam met ledematen, die aan elkaar verbonden zijn, afhankelijk van elkaar zijn en een gemeenschappelijk leven delen. Een organisatie wordt geleid door een gewoon mens (president, voorzitter, directeur). Maar het Lichaam van Christus wordt geleid door het Hoofd, Jezus Christus zelf (Efeziërs 1:22). Een organisatie wordt van buiten af bestuurd door mensgemaakte doelen, beleid en voorschriften. Maar de Christelijke Gemeenschap wordt van binnen uit bestuurd door de goddelijke doelen, opgetekend in de Bijbel, en door de inwonende heilige Geest, die deze doelen in het leven van de leden uitwerkt. Een organisatie blijft dikwijls statisch als gevolg van traditionele vormen. Maar evenals het menselijke lichaam groeit, groeit de Christelijke Gemeenschap aanhoudend in elk opzicht naar het Hoofd, Christus, toe en bouwt zichzelf op (Efeziërs 4:15-16). In een organisatie worden besluiten dikwijls op een autoritaire wijze gemaakt door de menselijke leider alleen of door te stemmen op een democratische wijze. In de Christelijke Gemeenschap behoren de besluiten altijd gebaseerd te zijn op de juiste uitleg van de Bijbel en zoveel als mogelijk door eenstemmigheid (Efeziërs 4:3; Filippenzen 2:1-4). Elke organisatie heeft alleen maar tijdelijk lidmaatschap, opgetekend in een boek. Maar het lidmaatschap van de Christelijke Gemeenschap wordt voor eeuwig gegarandeerd door wedergeboorte en de inwoning van de heilige Geest (cf. Johannes 10:28; 2 Korintiërs 1:21-22). Gelovigen in Christus zijn leden van het Lichaam van Christus, dat voor eeuwig leeft, en zij zijn onlosmakelijk aan hem verbonden. De meeste organisaties hebben beperkte en gespecialiseerde doelen. Maar de Christelijke Gemeenschap houdt zich bezig met elk aspect van het menselijke leven. Het is begaan met het geestelijke leven en het gewone leven, met waarheid en gerechtigheid, met families en met de gemeenschap, met het tegenwoordige leven en met het toekomstige leven. De leden van een organisatie neigen tot 'uniformiteit' in hun levenswijze, gedrag en activiteiten. Maar de leden van de Christelijke Gemeenschap omhelzen en bevorderen verscheidenheid en pluriformiteit. In het Lichaam van Christus bevindt zich een grote verscheidenheid van mensen, taken (bedieningen) en geestesgaven (1 Korintiërs 12:4-7).

#### 4. De vierde illustratie van de Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk).

*De Christelijke Gemeenschap is niet een kudde rundvee met cowboys, maar een kudde schapen met herders.*

Het is 'de kudde van God' geleid door de 'opperherder en hoeder van onze zielen, Jezus Christus' (1 Petrus 2:25; 5:4) en een raad van oudsten als ondergeschikte herders (1 Petrus 5:1-3). In de meeste delen van de wereld worden kudden rundvee vooruit gedreven door cowboys, die er achteraan joelen en jagen, terwijl kudden schapen geleid worden door herders die voor op lopen. Rundvee wordt gedreven door leiders, maar schapen volgen hun leiders. Evenzo behoort de Christelijke Gemeenschap niet een kudde rundvee te zijn, die in een bepaalde richting gedreven of geforceerd wordt en overheerst wordt door haar leiders. Het behoort een kudde schapen te zijn, die gewillig en van harte hun opperherder volgt waarheen hij haar leidt. De Christelijke Gemeenschap behoort gediend en verzorgd te worden door goede en voorbeeldige ondergeschikte herders. De Christelijke Gemeenschap als 'de kudde van God' behoort niet aan een bepaalde kerkgenootschap of zijn ambtenaren, maar aan God en Christus, die hij voor zichzelf verworven heeft door ervoor te sterven aan het kruis (Handelingen 20:28; 1 Korintiërs 6:20; 1 Petrus 1:19-20).

#### 5. De vijfde illustratie van de Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk).

*De Christelijke Gemeente is niet een exclusieve nationale gemeenschap, maar een inclusieve internationale gemeenschap.*

Het is 'een uitverkoren geslacht', 'koninklijk priesterschap', 'een heilige natie', 'een volk (Gode) ten eigendom' en 'Gods volk' (1 Petrus 2:9-10). Het is 'Gods uitverkoren natie, Gods heilige volk', dat uit alle natuurlijke volken op aarde uitgekozen worden. "Eens niet een volk, nu echter Gods volk". Christenen behoren niet hun gemeente te beschouwen als een nationale gemeenschap, dat mensen uit andere nationaliteiten uitsluit, nog als een kerkgenootschap, dat gelovigen uit andere kerkgenootschappen uitsluit. Het is niet de Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk), maar God zelf die mensen uitkiest om aan zijn volk of koninkrijk te behoren (cf. 2 Tessalonicenzen 1:1; 2:13-14). God sluit gelovigen uit elke stam en taal en volk en natie op aarde in zijn koninkrijk (Openbaring 5:9-10). Het volbrachte verlossingswerk van Christus heeft eens voor altijd de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap tussen Gods oudtestamentische volk en de heidenen (niet-Joden), die later tot geloof in Jezus Christus kwamen, weggebroken. Hij heeft de ceremoniële wet met haar inzettingen, die voor eeuwen de Joden van de heidenen afgescheiden heeft, eens en voor altijd ongeldig gemaakt, afgeschaft. Door zijn dood aan het kruis verzoende hij zowel degenen die vroeger ver van God waren (de heidenen) als ook degenen die vroeger dichtbij God waren (de Joden) eerst met God zelf en daardoor ook met elkaar (Efeziërs 2:14,17). God heeft zijn mensen uit alle natuurlijke volken in de wereld niet alleen met zichzelf verzoend, maar ook met elkaar! De Christelijke Gemeenschap is de zichtbare openbaring van het koninkrijk van God in haar tegenwoordige vorm op aarde (Matteüs 13:36-43; 16:18-19; 21:42-44).

#### 6. De zesde illustratie van de Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk).

*a. De Christelijke Gemeenschap is nog niet een volmaakte realiteit, maar zal een volmaakte realiteit zijn bij de wederkomst van Christus.*

De Christelijke Gemeenschap als geheel (Gemeente of Kerk) zal bij de wederkomst van Christus 'de bruid van Christus' (Openbaring 21:1-2,9-10) of 'de vrouw van Christus' (Openbaring 19:7; 21:9) zijn. Vóór de wederkomst van Christus maakt de Christelijke Gemeenschap zichzelf gereed voor de bruiloft van het Lam (Openbaring 19:7). Alleen bij de wederkomst van Christus, wanneer de volheid van Israël (alle gelovige Joden) en de volheid van de heidenen (alle gelovige niet-Joden) behouden zullen zijn (cf. Romeinen 11:25-26), zal de Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk) volledig in getal en helemaal gereed zijn voor de bruiloft van het Lam. Tot dan wordt de Christelijke Gemeenschap door Christus voorbereid (volmaakt, geheiligd en

gereinigd door het Woord)(Efeziërs 1:23; 5:25-27) en bereidt zij haarzelf voor (door reiniging en toewijding aan Christus) voor de bruiloft van het Lam (2 Korintiërs 11:1-3). Dus, de Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk) in haar huidige vorm is nog niet een volmaakte realiteit en ook niet compleet.

*b. De Christelijke Gemeenschap bestaat uit de Strijdende Kerk op aarde en de Triomferende Kerk in de hemel.*

'De Strijdende Kerk' op aarde bestaat uit alle plaatselijke gemeenten (cf. Matteüs 16:18-19; Efeziërs 6:10-18; Openbaring 12:10-12). 'De Triomferende Kerk' in de hemel bestaat uit allen in de hemel: God de Vader, Jezus Christus de Heer, alle engelen en de reeds gestorven gelovigen, die nu bij Christus zijn (cf. Galaten 4:26; Efeziërs 3:14-15; 1 Tessalonicenzen 4:13-17; Hebreëen 11:10,16; 12:22-24; 13:14). Bij de wederkomst van Christus zal de bruiloft van het Lam plaatsvinden en dan zal het hemelse Jeruzalem vanuit de hemel op de nieuwe aarde neerdalen als het nieuwe Jeruzalem of de bruid of vrouw van het Lam (Openbaring 21:1-2,9-10). Dan zal de dood, rouw en geklaag, moeite en lijden, en de gehele oude orde voorbij zijn. Dan zal de Almachtige God door Christus alle dingen nieuw maken en tussen zijn volk op de nieuwe aarde wonen (Openbaring 21:3-5). Alleen dan zal de Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk) volkomen volmaakt geworden zijn (cf. 1 Johannes 3:1-3).

*c. De huidige Christelijke Gemeenschap, als een deel van het koninkrijk van God in haar huidige vorm, is een gemengde gemeenschap bestaande enerzijds uit ware gelovigen in Christus en anderzijds uit naamchristenen.*

De naamchristenen worden tussen de ware christenen gezaaid en niet in aangrenzende akkers. Zij lijken dikwijls erg op elkaar (Matteüs 13:24-30; Handelingen 20:29-31; Galaten 2:4). Maar bij de wederkomst van Christus zal de naamchristenen samen met andere ongelovige mensen, mensen die de ongerechtigheid bedrijven en alles wat tot zonde verleidt, in de vurige oven geworpen worden (Matteüs 13:36-43; 25:31-33). Dan zal de uiteindelijke zichtbare openbaring van de Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk) het uiteindelijke zichtbare en volkomen volmaakte koninkrijk van God op de nieuwe aarde zijn (Matteüs 25:34; Openbaring 11:15).

### C. DE ÉNE ALGEMENE (UNIVERSELE) CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP (GEMEENTE OF KERK).

De Bijbel leert dat er alleen één Lichaam van Christus is, dat wil zeggen, dat er alleen één algemene christelijke Kerk of één wereldwijde Gemeente (Kerk) van Christus is.

#### 1. Hoe de Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk) tot Christus relateert.

*a. De Christelijke Gemeenschap belijdt Jezus Christus als haar Verlosser en Heer.*

De Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk) behoort niet aan enige mens of enige menselijke organisatie (kerkgenootschap), maar behoort alleen aan Jezus Christus. Christus noemt de Christelijke Gemeenschap 'mijn Gemeente' (Matteüs 16:18). Het is 'de gemeente van God', die God door het bloed van Christus voor zichzelf verworven heeft (Handelingen 20:28). Door zijn dood en opstanding heeft Christus zijn uitverkoren mensen uit elke stam en taal en volk en natie in de wereld gekocht - niet met geld, maar met zijn eigen kostbare bloed. Daarom behoort de Christelijke Gemeenschap alleen aan hem.

*b. De Christelijke Gemeenschap belijdt Jezus Christus als haar Oprichter en Bouwer.*

De Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk) werd niet opgericht en gebouwd door een mens of een menselijke instelling, maar door Jezus Christus. Hij zegt, "Ik bouw mijn Gemeente" op deze rots (Matteüs 16:18). Hij bouwt zijn Gemeente op het fundament van zijn apostelen (Efeziërs 2:20), onder wie de apostel Petrus een leidend aandeel had, omdat hij de eerste gemeenten uit de Joden, de Samaritanen en de heidenen oprichtte (Handelingen 2,8,10).

*c. De Christelijke Gemeenschap belijdt Jezus Christus als haar Hoofd en Opziener.*

De Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk) heeft niet een gewoon mens of een menselijke instelling als haar Hoofd, maar alleen Jezus Christus (Kolossenzen 1:17-18). Jezus Christus werd door God de Vader zelf aangesteld als degene naar wie alle mensen moesten luisteren (Matteüs 17:5)! Hij is 'de Opperherder' (1 Petrus 5:4) en 'de Opziener' (Grieks: Bisschop, 1 Petrus 2:25) van de hele Gemeente of Kerk. Geen aardse herder (pastor, dominee) of bisschop (paus, patriarch) mag ooit deze plaats van Jezus Christus innemen! Hij voert zijn gezag als Hoofd van de wereldwijde Kerk uit door de Bijbel, de heilige Geest, en het leiderschap van de plaatselijke gemeente, die een raad van oudsten (Grieks: een 'presbuterion', 1 Timoteüs 4:14) genoemd wordt. Jezus Christus is niet alleen het Hoofd van de wereldwijde Gemeente (Kerk), maar ook de Hoofd van het heelal en alle andere overheden, machten en krachten in de schepping (Efeziërs 1:21-22)! De hele schepping wordt door Christus onderhouden (Hebreeëen 1:3) en hij heerst over het heelal in het belang van zijn Gemeente (Kerk)! Niets in de hele schepping ligt buiten zijn soevereine heerschappij (cf. Matteüs 28:18; Jesaja 14:24,27).

*d. De Christelijke Gemeenschap is het Lichaam en Volheid van Christus.*

De Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk) is niet een onderdeel of uitbreiding van enige menselijke organisatie, maar de Volheid van Jezus Christus (Efeziërs 1:23). Evenals een bruid samen met de bruidegom één volheid, één geheel vormt, zo vormt de Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk) met Christus één volheid, één geheel. De Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk) en Jezus Christus vormen samen één organische eenheid, waarin het Lichaam de wil en doel van haar Hoofd uitvoert! De Christelijke Gemeenschap wordt niet geroepen om de wil en doel van een gewone mens of menselijke organisatie uit te voeren. Jezus Christus gebruikt de Christelijke Gemeenschap om zijn plan uit te voeren voor de redding van zondaren, voor de groei en heiliging van gelovigen en voor de oprichting en uitbreiding van zijn koninkrijk en gerechtigheid op de hele aarde. Zijn koninkrijk is *in* de gelovigen (Lucas 17:21-22) en *in* de wereld (Matteüs 12:28), maar is niet *van* deze wereld (Johannes 18:36-37).

*e. De Christelijke Gemeenschap verheerlijkt God in Christus gedurende alle geslachten op aarde.*

De Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk) geeft geen eer aan een mens of aan een menselijke instelling, maar alleen aan God door Jezus Christus (Efeziërs 3:21; cf. Johannes 16:14). God zal zijn eer aan geen ander geven, hetzij afgod, hetzij mens (Jesaja 42:8; 48:11)!

**2. Hoe de Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk) functioneert.**

*a. Functie en verscheidenheid.*

i) De leden van de Christelijke Gemeenschap aanvaarden verscheidenheid. Alhoewel er één Lichaam van Christus is, bestaat het uit een groot aantal verschillende leden (1 Korintiërs 12:12).

- De leden van de Christelijke Gemeenschap hebben een verscheidenheid van gewone en bovennatuurlijke geestesgaven, die allen uit genade en soeverein door de heilige Geest geschonken worden (cf. 1 Korintiërs 12:4).

- De leden van de Christelijke Gemeenschap hebben een verscheidenheid van gewone en officiële taken (bedieningen), dat aan een ieder afzonderlijk toegewezen wordt (cf. 1 Korintiërs 3:5; 12:5,28; Marcus 13:34) en in welke de heilige Geest zijn werk door hen in het Lichaam op verschillende manieren openbaart (1 Korintiërs 12:6-7). Een voorbeeld. Twee christenen hebben beide de geestesgave van 'onderricht' ontvangen. De een krijgt de taak (of wordt geroepen) om vooral de kinderen te onderrichten, terwijl de andere de taak krijgt om vooral volwassenen te onderrichten. De een openbaart zijn vermogen om onderricht te geven door goede Bijbel verhalen te vertellen en gepaste illustraties te tekenen, terwijl de andere zijn vermogen om onderricht te geven toont door goede Bijbelstudies te begeleiden.

- De leden van de Christelijke Gemeenschap hebben verschillende plaatsen in de Gemeenschap (Gemeente of Kerk) toegewezen gekregen (cf. 1 Korintiërs 12:18). Een voorbeeld. Twee christenen hebben beide de geestesgave van barmhartigheid gekregen. De

een krijgt de taak om de behoeftige leden van de plaatselijke gemeente te helpen, terwijl de andere de taak krijgt om de armen, blinden, doven of gehandicapten in de plaatselijke maatschappij of zelfs in een ander land te helpen.

Het kenmerk van een echte Christelijke Gemeenschap is *niet uniformiteit*, maar juist *pluriformiteit*, *niet eenvormigheid*, maar juist *verscheidenheid* (cf. 1 Korintiërs 12:14-20). Uniformiteit leidt tot vele lege gaten en een onvolledige christelijke gemeente (gemeente). Als iedereen een leraar is, wie toont dan barmhartigheid? Uniformiteit leidt ook tot onenigheid, omdat vele leden geen plaats kunnen vinden om hun geestesgave en bediening te vervullen. Maar verscheidenheid leidt juist tot een grotere eenheid, omdat de bediening van ieder gelovige nodig is voor de anderen. De Christelijke Gemeenschap kan alleen doen wat het behoort te doen als het aan de groot verscheidenheid van haar leden een plaats geeft. En de Christelijke Gemeenschap kan alleen doen wat het behoort te doen wanneer het beheerd wordt door haar Hoofd, Jezus Christus.

ii) De leden van de Christelijke Gemeenschap zijn onderling afhankelijk van elkaar. In de Christelijke Gemeenschap is er geen plaats voor gedachten en gevoelens van minderwaardigheid of hoogmoed. Het oog heeft het oor nodig en de hand heeft de voet nodig. Elk lidmaat is noodzakelijk voor een goeie functioneren van de Christelijke Gemeenschap. Elk lidmaat behoort het initiatief te nemen en belangstelling voor anderen te tonen en voor elkaar te zorgen (1 Korintiërs 12:21-27). Dus, elk lidmaat behoort 'de elkaar verantwoordelijkheden' uit te voeren: "heb elkaar lief", "draag elkanders lasten", "bemoedig elkaar", enz! De leden behoren deze verantwoordelijkheden niet alleen uit te voeren binnen hun eigen plaatselijke gemeente, maar ook tegenover de leden van het Lichaam van Christus in de hele wereld (cf. 2 Korintiërs 8-9).

*b. Functie en vorm.*

i) De Christelijke Gemeenschap wordt gewaarschuwd tegen traditionele vormen die opgelegd worden. De Farizeeën hadden *vormen veranderd in functies*. Zij hadden de uiterlijke vormen, als het wassen van handen voor zij aten, het wassen van kopjes en borden, de besnijdenis, enz., veranderd in voorgeschreven of verplichte functies (Matteüs 15:1-9). Jezus Christus veroordeelde *alle traditionele vormen, die het Woord van God buiten werking stellen* en leert dat al zulke tradities volkomen waardeloos zijn, omdat zij geboden van mensen zijn.

Dus, alle traditionele vormen in de Christelijke Gemeenschap (Gemeente of Kerk) behoren voortdurend getoetst te worden aan de standaard van Gods Woord (Marcus 7:1-13). Jezus Christus veroordeelde uiterlijke vormen, die alleen voor de schijn in stand gehouden werden (Matteüs 23:25-29). Dus, *althoewel alle christelijke functies alleen in een of ander vorm uitgedrukt kunnen worden, moeten al deze vormen echt betekenis hebben en op een oprechte wijze uitgedrukt worden.*

De apostel Paulus waarschuwde tegen *het opleggen van uiterlijke vormen (als besnijdenis) alleen maar om een bepaalde indruk te geven aan anderen of om vervolging door degene die deze tradities oplegden te vermijden* (Galaten 6:12-16).

ii) De Christelijke Gemeenschap drukt haar functies uit in zowel bijbelse als eigentijdse vormen. De eerste plaatselijke gemeente te Jeruzalem gaf uitdrukking aan haar gemeenschappelijke leven door *elke dag bijeen te komen in de tempel* (Handelingen 2:42,46). Zij gaf uitdrukking aan *het Avondmaal door het te combineren met een gewone maaltijd thuis* (Handelingen 2:42,46; 1 Korintiërs 11:17-22). De gelovigen gaven uitdrukking aan hun mededeelzaamheid door *alles gemeenschappelijk te bezitten en aan de behoeftigen uit te delen* (Handelingen 2:44-45; 4:34-35). Zij gaven uitdrukking aan de noodzaak om onverwachte problemen en uitdagingen het hoofd te bieden door *diakenen aan te stellen*, die deze problemen konden oplossen (Handelingen 6:1-7). De christenen doopten nieuwe gelovigen soms *buiten bij water* (Handelingen 8:35-39a) en soms *binnen in een huis* (Handelingen 10:47-48). Zij *groetten elkaar met een heilige kus* (2 Korintiërs 13:12). En zij baden als de Joden *met opgeheven handen* (1 Timoteüs 2:8; cf. Psalm 134:2).

Maar let op, nergens in de Bijbel worden christenen geleerd of bevolen *dezelfde vormen* na te volgen!

**D. DE VELE PLAATSELIJKE CHRISTELIJKE GEMEENSCHAPPEN (GEMEENTEN OF KERKEN).**

**1. Hoe de plaatselijke christelijke gemeenschappen (gemeenten, kerken) tot stand kwamen.**

De plaatselijke christelijke gemeenschappen (gemeenten, kerken) zijn het historische resultaat van *de soevereine interventie van God en de gehoorzaamheid van christenen aan de Grote Opdracht* in Matteüs 28:19, "Ga en maak discipelen van alle volken...".

*a. Handelingen 2.* God stortte zijn heilige Geest uit en *de apostel Petrus* verkondigde het evangelie. Als resultaat werd de eerste plaatselijke christelijke gemeenschap (gemeente) onder de Joden te Jeruzalem gevestigd.

*b. Handelingen 8.* God liet een zware vervolging tegen de gemeente te Jeruzalem toe en *de gelovigen* werden verstrooid over de streken van Judéa en Samaria. Zij verkondigden het evangelie al trekkend door het land. Als resultaat werden plaatselijke christelijke gemeenschappen (gemeenten) gevestigd door heel Judéa en Samaria (cf. Handelingen 9:31).

*c. Handelingen 10.* God gaf visioenen aan een heidense militaire officier (Cornelius) en aan *de apostel Petrus* om Petrus te bewegen het evangelie aan de heidenen (niet-Joden) te verkondigen. Als resultaat werd de eerste plaatselijke christelijke gemeenschap (gemeente) onder de heidenen (niet-Joden) te Caesarea gevestigd.

*d. Handelingen 11.* Gods genade was met *de volgelingen van Christus, die door de Joodse vervolgingen verstrooid werden.* Zij begonnen ook het evangelie aan de heidenen (niet-Joden) te Antiochië in Syrië te verkondigen. Als resultaat werd een groot christelijke gemeenschap (gemeente) in een heidense (niet-Joodse) land gevestigd.

*e. Handelingen 13-14.* God riep en zonderde *Paulus en Barnabas* van de plaatselijke gemeente af ten einde op zendingsreizen te gaan. Zij maakten discipelen (volgelingen, leerlingen van Christus) in elke stad waar zij kwamen. Als resultaat werden plaatselijke christelijke gemeenschappen (gemeenten) in andere Aziatische provincies gevestigd.

**2. Hoe de plaatselijke christelijke gemeenschappen (gemeenten) functioneerden.**

De activiteiten van de plaatselijke gemeente in het begin waren 'verzamelen' en 'verspreiden'. De christen gelovigen in elke plaats verzamelden geregeld voor aanbidding en gebed, prediking en onderricht, doop en Avondmaal, en voor gemeenschap en dienstbetoon (Handelingen 2:42-47). Zij verspreiden zich ook in de straten en huizen in hun buurt en naar aangrenzende dorpen en steden om het evangelie te verkondigen, onderricht te geven en mensen te genezen (Handelingen 5:15-16,42; 8:4).

**3. Hoe de plaatselijke christelijke gemeenschappen (gemeenten) geleid werden.**

Het boek van Handelingen der apostelen (Handelingen 14:21-23; 20:17,28) en de brieven van de apostelen Paulus (1 Timoteüs 3:1-7; Titus 1:5-9) en Petrus (1 Petrus 5:1-4) leren zonder uitzondering dat de plaatselijke christelijke gemeenschappen (gemeenten) geleid werden door 'oudsten' of 'een raad van oudsten' (1 Timoteüs 4:14). De vereisten, taken en gezag van deze oudsten mogen niet door een mens, een menselijke instelling of menselijke cultuur bepaald worden, omdat deze reeds duidelijk in de Bijbel bepaald worden. Alhoewel de plaatselijke christelijke gemeenschappen (gemeenten) leiders hebben, mogen deze leiders niet zelf bepalen hoe zij de gemeenten leiden. Ook de wijze waarop een plaatselijke christelijke gemeenschap (gemeente) behoort te functioneren, wordt in de Bijbel bepaald (1 Timoteüs 3:14-15). Geen leider in enige christelijke gemeenschap (gemeente) heeft het recht om deze bijbelse instructies te veranderen. De leiders van de christelijke gemeenschappen (gemeenten) mogen ook geen heerschappij voeren of macht uitoefenen over de gelovigen, die aan hun zorg zijn toevertrouwd (Matteüs 20:25-28; 1 Petrus 5:2-3).

**4. Waar de plaatselijke christelijke gemeenschappen (gemeenten) hun bijeenkomsten hielden.**

De plaatselijke christelijke gemeenschappen (gemeenten), die in de Bijbel beschreven worden, hielden de meeste van hun bijeenkomsten gewoon in de huizen van gelovigen. De 'gemeenten' waren 'huisgemeenten'! Zij kwamen in huizen bijeen voor de gewone eredienst (Romeinen 16:5; 1 Korintiërs 16:19; Kolossenzen 4:15; Filémon 2), om het evangelie te verkondigen (Handelingen 5:42), om Gods Woord te verkondigen en te leren (Handelingen 20:20), om met elkaar te bidden (Handelingen 12:5,12) en om gelovigen op te leiden (Handelingen 18:24-28). Zelfs vandaag komen vele plaatselijke christen gemeenschappen (gemeenten) op vele plaatsen in de wereld bijeen in de huizen van gelovigen.